

KAPITAŁ LUDZKI
 NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

 Projekt współfinansowany przez
 Unię Europejską w ramach
 Europejskiego Funduszu
 Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
 EUROPEJSKI
 FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Romantyzm - ćwiczenia		8.0.13908	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Zakład Dramatu, Teatru i Widowisk			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	pierwszego stopnia
Wydział Filologiczny	Wiedza o teatrze	forma	stacjonarne
		moduł	organizacja i animacja działalności teatralnej
		specjalnościowy	
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr hab. Elżbieta Mikiciuk, profesor uczelni			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		2	
Ćw. audytoryjne		Ćwiczenia:	
Sposób realizacji zajęć		15 godzin - uczestniczenie w zajęciach;	
zajęcia w sali dydaktycznej		25 godzin - przygotowanie do zajęć;	
Liczba godzin		10 godzin - przygotowanie prezentacji.	
Ćw. audytoryjne: 15 godz.		Razem: 50 godzin = 2 ECTS.	
Termin realizacji przedmiotu			
2024/2025 zimowy			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
obowiązkowy		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
- Analiza tekstów z dyskusją		Sposób zaliczenia	
- Dyskusja		Zaliczenie na ocenę	
- Praca w grupach		Formy zaliczenia	
		zaliczenie ustne	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Student otrzymuje zaliczenie z ćwiczeń na podstawie:	
		<ul style="list-style-type: none"> • aktywnego udziału w ćwiczeniach (40%), • przygotowania prezentacji na temat stanowiący rozwinięcie zagadnień analizowanych na zajęciach (60%). 	
Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się			
zakładany efekt uczenia się	analiza tekstów z dyskusją	zaliczenie ustne	
		Wiedza	
K_W02	+	+	
K_W07	+	+	
		Umiejętności	
K_U01	+	+	
K_U03	+	+	
K_U06	+	+	
		Kompetencje społeczne	
K_K05		+	

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi**A. Wymagania formalne**

Student musi uzyskać zaliczenie z przedmiotów Historia teatru: antyk, średniowiecze i odrodzenie, barok i oświecenie; w wyjątkowych przypadkach osoba prowadząca zajęcia może odstąpić od tej zasady

B. Wymagania wstępne

Brak wymagań wstępnych.

Cele kształcenia

Student zapoznaje się z najważniejszymi zjawiskami polskiego teatru i dramatu okresu romantyzmu (uwarunkowania historycznokulturowe; tendencje estetyczne; organizacja życia teatralnego; wybitni twórcy). Zdobywa wiedzę na temat narzędzi analizy i interpretacji dramatu, a także na temat lektury scenicznej dramatu i sposobów jej interpretacji. Zyskuje wiedzę na temat szczególnych cech dramatu romantycznego i jego miejsca w teatrze i kulturze polskiej. Wykształca umiejętności dokonywania szczegółowej analizy i interpretacji tekstów dramatycznych; nabywa zdolność określania sposobu funkcjonowania oraz współistnienia poszczególnych elementów struktury dramatu i komponentów świata przedstawionego oraz umiejętność zastosowania różnorodnych metod badawczych.

Treści programowe

Problematyka ćwiczeń:

- Polski teatr i dramat romantyczny na tle dramatu i teatru europejskiego.
- Dramat romantyczny wobec wcześniejszych konwencji (tradycja klasycystyczna i szekspirowska).
- Idea resakralizacji teatru w Wykładzie XVI kursu III Literatury słowiańskiej Mickiewicza.
- Mickiewicz, Krasiński i Słowacki jako czołowi twórcy dramatu romantycznego.
- Dramaturgia Norwida.
- Interpretacja wybranych dramatów, uwzględniająca rozmaite perspektywy i konteksty (kulturowe, religijne, historyczne), odwołująca się do ich XX i XXI-wiecznych inscenizacji.

Wykaz literatury

Każdorazowo na początku semestru prowadzący weryfikuje bądź ustala zestaw lektur wymaganych do zaliczenia przedmiotu.

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia ćwiczeń:**A.1. wykorzystywana podczas zajęć**

- Majchrowski Z., Cela Konrada. Powracając do Mickiewicza, Gdańsk 1998.
- Kolankiewicz L., Dziady. Teatr Święta Zmarłych, Warszawa 1999.
- Janion M., Żmigrodzka M., IV cz. „Dziadów” i wczesnoromantyczny bohater egzystencji, „Pamiętnik Literacki” 1987, z. 1.
- Opacki J., „Ewangelija” i „nieszczęście”, w: tegoż, Poezja romantycznych przełomów. Szkice, Wrocław 1972.
- „Dziady”. Od Wyspiańskiego do Grzegorzewskiego, red. T. Kornaś i G. Niziołek, Kraków 1999.
- Szturc W., Juliusz Słowacki „Balladyna”, w: Dramat polski. Interpretacje, część I: Od wieku XVI do Młodej Polski, red. J. Ciechowicz i Z. Majchrowski, Gdańsk 2001.
- Weintraub W., „Balladyna”, czyli zabawa w Szekspira, „Pamiętnik Literacki” 1970, z. 4 lub w: tegoż, Od Reja do Boya, Warszawa 1977.
- Janion M., Obrona Balladyny, w: tegoż, Odnawianie znaczeń, Kraków 1980.
- Janion M., Katastrofa i religia. O „Nie-Boskiej komedii”, w: Dramat i teatr religijny w Polsce, red. I. Sławińska, W. Kaczmarek, Lublin 1981
- Ławski J., Poezja i Armagedon. „Nie-Boska komedia” Zygmunta Krasińskiego – dramat eschatologicznej prowokacji, w: Marie romantyków. Metafizyczne wizje kobiecości. Mickiewicz – Malczewski – Krasiński, Białystok 2003.
- Ziółowicz A., „Misteria polskie”. Z problemów misteryjności w dramacie romantycznym i młodopolskim, Kraków 1996.
- Szmydtowa Z., O misteriach Cypriana Norwida, Warszawa 1932.
- Sławińska I., Znaki przestrzeni teatralnej w „Krakusie”, w: tegoż, Reżyserska ręka Norwida, Kraków 1971.
- Sławińska I., „Chrześcijańska drama” Norwida, w: Dramat i teatr religijny w Polsce, red. I. Sławińska, W. Kaczmarek, Lublin 1991.
- Szturc W., Symbolika inicjacji w „Krakusie” Cypriana K. Norwida, w: tegoż, Archeologia wyobraźni. Studia o Słowackim i Norwidzie, Kraków 2001.
- Kosiński D., Polski teatr przemiany, Wrocław 2007.

A.2. studiowana samodzielnie przez studenta

- Raszewski Z., Krótka historia teatru polskiego, Warszawa 1990;
- Goźliński P., Bóg aktor. Romantyczny teatr świata, Gdańsk 2005.
- Piwińska M., Romantyczna nowa tragedia, w: Studia romantyczne, red. M. Żmigrodzka, Wrocław 1973.

B. Literatura uzupełniająca

- Dzieje teatru polskiego, red. T. Sivert, t. 1-5, Warszawa 1977-1985;
- Król-Kaczorowska B., Teatr dawnej Polski. Budynki, dekoracje, kostiumy, Warszawa 1971;
- Słownik biograficzny teatru polskiego, t. 1 – 2, red. Z. Raszewski, Z. Wiłski, Warszawa 1973;

- Szyfman A. Labirynt teatru, Warszawa 1964;
- Osiński Z., Teatr Dionizosa. Romantyzm w polskim teatrze współczesnym, Kraków 1972.
- Kaczyńska L., Winkelried ożył. Teatralne odczytywanie „Kordiana” Juliusza Słowackiego (1945-2000), Gdańsk 2006.
- „Pamiętnik Teatralny” 1959, nr 1-3: (tu art. Z. Raszewskiego, O teatralnym kształcie “Balladyny” oraz Słowacki i Mickiewicz wobec teatru romantycznego).
- „Pamiętnik Teatralny” 2008, z. 3-4 (numer monograficzny „Dziadów” Dejmka).
- Chacko M., Dramat i teatr Juliusza Słowackiego: rekonesans. Wrocław 2006.
- Borkowska-Rychlewska A., Poema muzyczne. Studia o operze w Polsce w okresie romantyzmu, Kraków 2006.
- Piwińska M, Tragedia i romantycy, „Dialog” 1971, nr 7.
- Timoszewicz J., „Dziady” w inscenizacji Leona Schillera. Partytura i jej wykonanie, Warszawa 1970.

Kierunkowe efekty uczenia się P6S_WG K_W02, P6U_W, K_W07 P6S_UW K_U01, K_U03, K_U06 P6S_KK K_K05	Wiedza K_W02, K_W07 Student: Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu historii polskiego teatru romantycznego (K_W02); Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu historii i teorii polskiego dramatu romantycznego w jego powiązaniu z teatrem (K_W07). Umiejętności K_U01, K_U03, K_U06 Student: Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem źródeł mówionych i pisanych z zakresu nauk o sztukach widowiskowych i plastycznych (K_U01); Potrafi rozpoznać różne formy sztuk widowiskowych i dobrać właściwe metody i narzędzia ich analizy i interpretacji (K_U03); Potrafi rozpoznać różne gatunki i konwencje dramatyczne i dobrać właściwe metody i narzędzia analizy i interpretacji utworów dramatycznych (K_U06). Kompetencje społeczne (postawy) K_K05 Student: jest przygotowany do wykorzystywania posiadanej wiedzy z zakresu wiedzy o romantyzmie do rozwiązywania problemów poznawczych (K_K05).
Kontakt elzbieta.mikiciuk@ug.edu.pl	